Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

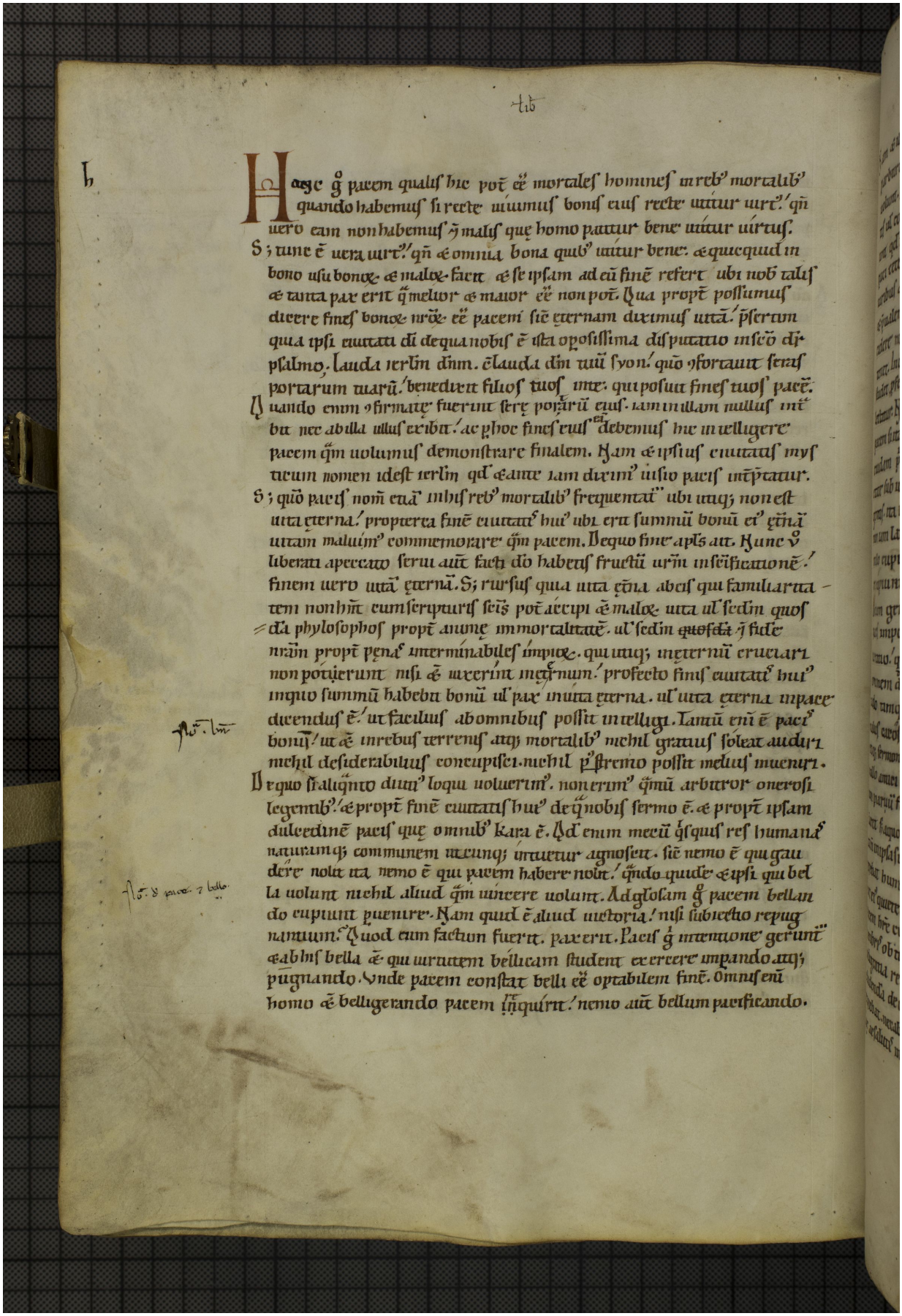

Hæc ꝗ pacem qualis hic potest esse mortales homines in reb' mortalib' quando habemus si recte uiuimus bonis eius recte utitur uirt'. qñ uero eam non habemus ꝗ malis quę homo patitur bene utitur uirtus. S; tunc ē uera uirt'. qñ æ omnia bona quib' utitur bene: æ quicquid in bono usu bonorę æ malorę facit æ se ipsam ad eū finē refert ubi nob talis æ tanta pax erit q̄ melior æ maior esse non potest. Qua propter possumus dicere fines bonorę nrorę esse pacem sic ęternam diximus uitā. p̄sertim quia ipsi ciuitati di de qua nobis ē ista oposissima disputatio in sc̄o dicit psalmo. Lauda ierlm dñm. ē laude dñi tuū syon. quō ꝯfortauit seras portarum tuarū. benedixit filios tuos intr: qui posuit fines tuos pacē. Quando enim ꝯfirmatę fuerint serę portarū eius. iam in illam nullus intrabit nec ab illa ullus exibit. ac ꝑ hoc fines eius debemus hic intelligere pacem q̄m uolumus demonstrare finalem. Nam æ ipsius ciuitatis mysticum nomen idest ierlm qd' æque iam diximus uisio pacis intēpretatur. S; quō pacis nom etiā in his reb' mortalib' frequentat' ubi utq; non est uita ęterna. propterea finē ciuitatis hui' ubi erit summū bonū et' ęternā uitam maluim' commemorare q̄m pacem. Ꝑ quo fine apls ait. Nunc ꝯ liberati a peccato seruiā autē facti dō habetis fructū urrā in sēificatione. finem uero uitā ęternā. S; rursus quia uita ęterna abest qui familiarita tem non hñt cum scripturis sēis potest accipi æ malorę uita ul' sed in quos dā phylosophos propter animę immortalitatē. ul' sed in ~~quos dā~~ ꝗ fide nrā propter pęnas interminabiles impiorę. qui utq; in ęternū cruciari non potuerunt nisi æ uixerint mg̃ nun. profecto finis ciuitatis hui' inquio summū habebit bonū ul' pax in uita ęterna. ul' uita ęterna in pace dicendus ē. ut facilius ab omnibus possit intelligi. Tamē enī ē pacis bonū. ut æ in rebus terrenis atq; mortalib' nihil gratius solet audiri nihil desiderabilius concupisci. nihil p̄ extremo possit melius inueniri. Ꝑ quo si aliq̄nto diutius loqui uoluerim'. non erim' q̄mū arbitror onerosi legentib'. æ propter finē ciuitatis hui' de q̄ nobis sermo ē. æ propter ipsam dulcedinē pacis quę omnib' kara ē. Qd' enim mecū q̄ siquis res humanas naturamq; communem intuetur agnoscit. sic nemo ē qui gaudere nolit ita nemo ē qui pacem habere nolit. q̄ndo quidē æ ipsi qui bella uolunt nihil aliud q̄m uincere uolunt. Ad gloriam q̄ pacem bellando cupiunt peruenire. Nam quid ē aliud victoria. nisi subiecto repugnantium. Quod cum factum fuerit. pax erit. Pacis ꝗ intentione gerunt æ ab his bella æ qui uirtutem bellicam student exercere impiando atq; pugnando. Unde pacem constat belli esse optabilem finē. Omnis enī homo æ belligerando pacem inquirit. nemo autē bellum pacificando.